

ճիշտաց Պօքէ զորպէսին որ օգնու-
 թեան պայ: Անիջապէս Պօքէ զորա-
 պետը երկու հազար զօրքով օգնու-
 թեան դիմեց, ու անգլիացեաց հետ
 միանալով թշնամին ետ քշել սկսան:
 Իսոյց պատերազմը ձորի մը մէջ կը լըլար,
 որուն ետեւի բլուրին վրայ ուսերը
 32 թնդանօթ գրքեր կարկուտի պէս
 սուսք կը տեղային դաշնակից զօրաց
 վրայ: Այն միջոցին երկու հազար Օու-
 ալ և Արիիկէի որորդ ըսուած հրա-
 յանակիր զօրք հեղահեղ հասնելով
 կուսպաքի և Սարթմառ զօրպետ-
 ներուն առաջնորդութեամբ, ուսուց
 գունդերուն վրայ ինկան ահազին
 ստատկութեամբ: Ան ժամանակը ալ
 պատերազմ չէր եղածը, այլ ստակալ
 ջարդ մը որ ուսուց փախչելով վերջա-
 ցաւ: Աս փախուստին ժամանակը ե-
 րբ վաշտ Արիիկէի որորդ ձիաւոր և
 չորս հազարի չափ Օուալ և ծովային
 հետեւակազօր՝ բազմաթիւ թնդա-
 նօթներով վրայ հասան Սոնէ զօրա-
 պետին առաջնորդութեամբ, և փախ-
 չողներուն վրայ ինկալով սաստիկ ջարդ
 սուսին անոնց: Երկու հազար ուսու-
 ձորին մէջ գոցուած մնացին. և գաղ-
 ղիացեաց հրայանակիրները երկու կող-
 մի բլուրները բռնելով և Անիջապէս
 բօլի կողմէն նեղ ճամբայ մը բաց ձգե-
 լով՝ զանոնք հրացանի բռնեցին: Ուս-
 սերը վախերնուն շուարած ետ կը գա-
 նային, ու սր կողմ դառնային մահ կեղծ
 դէմերնին: Ետքը քանի մը ճեղայիցի
 հրացանակիր ձորը իջան ու հոն մնա-
 ցած ուսուց զօրքերը թրով ջարդեցին:
 Աս երկու հազար հոգիէն հազու եր-
 կու հարկերը կրցան նեղ ճամբէն փախ-
 չիլ ազատիլ:

Ուսուց զօրքերը աս պատերազմին
 մէջ ալ գինով էին կ'ըսէ մայրաքաղա-
 քիս գաղղիներէն Երանալ լրագիրը:
 Հրամանատարներնին հասարակ զին-
 սորի կերպարանք մտած էին, և զօրաց
 գունդերուն ետեւը կը կենային թշնա-
 միներէն չզարնուելու համար:

Պատերազմին սաստիկ խառնուած
 ժամանակը Անիջապէս Վնիկէ-
 բուր անուն՝ Սինիստիայի մէջ ծնած
 յոյն աղբատոհմէն ուսուց հրամանա-
 տար մը՝ գաղղիական անգլիացիներ
 հրաման կուտար իր զօրքերուն, որ գա-
 նակից զօրաց վերաւորեալները հրացա-
 նին տակովը զարնէն սպաննեն, և աս
 կերպով սպաննուեցաւ գաղղիացեաց
 Քամա գնդապետը: Աս ուսուց հրա-
 մանատարը ուսն վերաւորուելով գե-
 ռի բռնուեցաւ, և գաղղիացեաց հի-
 շանդարանը տարուեցաւ ուր ամեն
 կերպ խնամօք իր վերքը պատեցին և
 նաւը գրուելով Կ. Պօլս խրկուեցաւ:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Բ Ա Ն Ա Ն
Բ Ա Ր Ա Յ Ա Կ Ա Ն Պ Ա Տ Մ Ո Ւ Թ Ի Ն
Պ Ե Տ Ր Ո Ս Ռ Ա Վ Ի Ե Ի
Հարոնախոսիւիւն և Վերջ: *

Անոն վերջապէս Պետրոսը քաշ-
 քշելով փողջը իջեցուց, ուր կառք
 չի գտան ժամանակն ու շրջալուսն պատ-
 ճառաւ:
 « Բայէ, քայէ, ըսաւ Անոն,
 քիչ մը անդին կառք կը գտնանք »:
 Իսոյց բոլոր կառքերը տեղերնին դար-
 ձեր էին ու գտնալու յոյս չի կար:
 Պարտաւորեցան քայլելով երթալու
 մինչեւ իրենց տունը: Պետրոս հազիւ
 ինքըզինքը կրնար ոտքի վրայ բռնել,
 բոլոր մարմինէն պաղ քրտինք մը կը
 թափէր ու շունչը դժուարութեամբ
 կ'առնէր:
 Անոն պարտեղին դուռը բացաւ
 ու ներս մտան. բայց հապիւ քանի մը

վրայ էր, երբոր անգլիացեաց հրամա-
 նատարներէն մէկը՝ որ նոյնպէս վերա-
 ւորուած ըլլալով աս անգլիացիներ հրա-
 մանատար պիտի սպաննուէր և գաղղի-
 ազեաց զօրքերուն հոն հասնելով, մե-
 նելէ ազատեր էր, ասիկա ճանչցաւ:
 Անիջապէս Վրա Ուարկանին պահան-
 ջելով անգլիացեաց ձեռքը տրուեցաւ
 և կախուցաւ դատապարտեցին ըրած
 անգլիացիները համար:

Աս պատերազմին ժամանակը՝ ան-
 դին Անիջապէսը պատերազմ տակը
 ուրիշ պատերազմ մըն ալ եղաւ: Ան-
 զիստութիւն մէջ եղած ուսուց զօրքե-
 րէն վեց հազար հոգի՝ ժամը չորսին
 աստիկները՝ երբ անդին գաշնակից զօ-
 րաց մէկ մասը ինքերմանի պատերազ-
 մին զբաղած էին, նոյնպէս մտախու-
 ղին օգնութեամբ քաղաքէն դուրս
 ելան՝ ու 100 մէթրոյ մօտը գաղղիա-
 ցեաց հաստատած մարտիկներուն վը-
 րայ յարձակելով, առաջնին մէջ գը-
 նուած հինգ թնդանօթները գամեցին:
 Անիջապէս գաղղիացեաց Վուսէլ զօ-
 րապետը քանի մը վաշտ (թասուր)
 զօրքով օգնութեան դիմեց մարտիկ-
 ները պահպանող սակաւաթիւ գաղ-
 ղիացի զօրքերուն, որ արիւարտ ուս-
 սայ յարձակմանը դէմ կը դնէին,
 և սաստիկ ջարդ մը տուլով ուսուց զօ-
 րքերուն, Քառանթիսայի բերդին մին-
 չեւ 20 ոտք մնալով զանոնք հալածեց:
 Հոն Վուսէլ զօրապետը ծանր վէրք
 մը տանելով, Ուսուցը կրցան իրենց
 բերդերէն արձակուած թնդանօթնե-
 րուն պաշտպանութեամբ քաղաքէն
 ներս փախչիլ:

Աս երկու պատերազմներուն մէջ
 Ուսուցը հինգ հազարի չափ մեռեալ
 թողուցին: Ասոնց վրայ աւելցնելով
 վերաւորները որ մեռնողներուն գոնե
 կրկնապատիկը կ'ըլլան, և հազարի
 չափ բռնուած գերիները, Ուսուց
 կորուստը 15-16 հազարի չափ կը
 հաշուեն: Քառանթիս զօրապետը
 պատերազմին մէջ սպաննուեցաւ: Ու-
 րիշ զօրապետներ ալ կան մեռած, բայց
 անուններն իմացուած չէ: Իսկ գաշնակից-
 ներուն կողմէն՝ անգլիացիք թշնամեաց
 առաջին յարձակումներուն միայնակ
 քիչ զօրքով դէմ դնելուն, և քանի
 մը ժամ եօթը հազար հոգի քուս-
 սուն հազար հոգեաց հետ պատերազ-
 մելուն համար շատ մարդ կորսնու-
 ցին: Երկու հազար չորս հարիւրէն
 աւելի զինուոր և հարիւր երեսունի
 չափ հրամանատար մեռած ու վիրաւոր
 ունեցան: Ասոնցմէ Քառանթիս, Վոլսու
 և Սթրանձիլէս զօրապետները մեռան,
 Պենթիք, Պրաուն, և Վրամս զօրա-
 պետները վիրաւորուեցան: Քամայրիճի

քայլ առաջ գացեր էին որ զարհուրե-
 լի ձայն մը լուսեցաւ: Պետրոս պա-
 տին կրթնեցաւ շինարար համար:
 « Ի՞նչ ձայն է աս » հարցուց Ան-
 տոնին վախնալով, բայց նոյն ձայնը
 նորէն լուսեցաւ:
 « Տէր Աստուած տանս մէջ մէկը
 կ'սպաննեն կոր »:
 Անոն վազեց սանդուղքէն վեր,
 բայց դէմը երկու հոգի ելան, որոնք
 այնքան արագութեամբ կը վազէին,
 որ Անտոնը սանդուղքէն վար ձգե-
 ցին:
 « Հասիր . . հասիր Պետրոս, աս
 մարդիկը դող են » պոռաց Անտոն:
 Պետրոս ինկալով ելելով Անտոնին
 մօտեցաւ. ան ատենը ակամօքներուն
 հեծութիւն ձայն մը ելաւ: Անտոն սար-
 ելաւ վազեց իր սենեակը, ճրագ մը
 վառեց, ու ձայնը եկած դասիկներ
 ելաւ. քիչ մը ետքը Պետրոս ալ հա-
 սաւ: Հոն խեղճ տեսարան մը զերեւր
 ստիկացուց: Պ. Աղէքսանդր արիւնա-
 թաթախ գետիկը բռնուած էր. խեղ

դուքսին ալ ձին զարնուեցաւ մեռաւ:
 Իսկ գաղղիացիք հազար երկու հարիւ-
 րի չափ մեռած ու վիրաւոր ունեցան:
 Քանթիս զօրապետը ալ թեւէն վի-
 րաւորուեցաւ: Պօքէ զօրապետին ձին
 զարնուեցաւ մեռաւ:

Անգլիացիք ու Վաղղիացիք իրենց
 մեռածներն ու վիրաւորները անմիջա-
 պէս վերուցին: Ուսուցին իրենց մեռ-
 եալները վերցնելու հրաման չու-
 ղեցին, որ նոր գաշնակից տեղու-
 թեանց զօրապետներուն մեծ զարմանք
 պատճառեց. ուստի գետնապահան դը-
 րօշակ բանալով պատերազմի գաշնին
 վրայ, Անիջապէս իշխանին իմացու-
 ցին որ մարդ խրկէ ու իրենց մեռեալ-
 ները վերցընէ. բայց մինչեւ չորեք-
 շաբթի օրը ձայն մը չելլելով, գաշնա-
 կից զօրաց հրամանատարները պարտա-
 ւորեցան զանոնք թաղել տալու:

Աս պատերազմին վրայ ուսուցը ալ
 համարձակեցան գաշնակից զօրաց վրայ
 յարձակելու. բայց Անիջապէսը սու-
 նուից քանի մը օր ետ մնաց:

Աս լուրերը մայրաքաղաքս բերող
 շոգեկանները գրօշակներով զարդար-
 ւած էին, և օսանքան մարտիկները
 ուրբաթ օրը թնդանօթներ արձակե-
 լով պատուեցին գաշնակից զօրաց աս
 մեծ ու փառաւոր յաղթութիւնը:

Կէօղէ վէէն եկած գիրքը կը ծա-
 նուցանեն, թէ աս օրերս 1200 Օու-
 մանեան հրացանակիր զօրք խրկուե-
 են հոն քանի մը թնդանօթով ու ծու-
 վային հետեւակ զօրքերով, որոնք Վաղ-
 ղիական իշխան նաւէն ու Անգլիական
 շոգեշարժ ֆրագատները տանուելու են:
 Կէօղէ վէէն շրջակայքը բնակող
 թաթարները շարունակ հոն կը փախ-
 չին կուգան իրենց ընտանեօքն ու կեն-
 գանիներովը, և արդէն Կէօղէ վէէն մէջ
 թաթարներուն թիւը երեսուն հազա-
 րի հասած է կըսեն:

Հինգշաբթի օրը գաղղիական Քա-
 նաւ և անգլիական Սթիւ, Քոթմօր,
 և Սթիւ շոգեկանները, և ուրբաթ օ-
 րը խրկուած դէմ ուրիշ երկու անգ-
 ղիական շոգեկան՝ բազմաթիւ վիրաւոր
 զօրք բերին մայրաքաղաքս:

Անգլիական թայմոս շոգեկանը
 անցեալ շաբթու Պալաքալայէն մայ-
 րաքաղաքս գալով, 90 ուսուց գերի բե-
 րաւ Անգլիացիներէն բռնուած, Ան-
 գերիներուն շատը ծոծրակուն (էնք-
 սէ) վիրաւորուած են Անգլիացեաց նի-
 զակաւորներուն ձեռքէն փախչել ու-
 ղեկուն համար:

Ճը դեռ ձեռքովը 60000 ֆրանքին
 պահարանին կտորվանքը բռնեք էր:
 « Վայ . . . պոռաց Անտոն, սպան-
 ներ են գրաղղիրս »:
 « Վաղէ, Պետրոս, բժիշկ կանչէ: »
 Իսոյց Պետրոս շատոնց աւեր քա-
 լէր էր. մեռած մարմինն տեսը սիր-
 տը սորսափ ձգելով, պոռալով փախեր
 էր. բայց ասիւր դուռնէն դուրս ե-
 լած ժամանակը Տիւրանին հանդիպե-
 ցաւ:
 « Թշուառական, պոռաց Տիւ-
 րան, քիչ մնաց որ մեղ ձեռք պիտի
 տայիր. ինչու Անտոնին հետ եկար »:
 « Անիջապէս, ըսաւ Պետրոս,
 արիւնտ ձեռուները վրաս մի բեր: »
 Տիւրան անկէջ զատուեցաւ, և
 ուրիշ փողջ մը մանելով անյայտ եղաւ:
 Պետրոս բոլորովն զինքը կորսնու-
 ցեր էր. բայց քիչ մը ժամանակ փո-
 ղցին մէջ պատին կրթնելէն ետքը,
 զարձու էր տունը խեղճի պէս ան-
 կողմին վրայ նետուեցաւ ու աջուր-
 ները գոցեց: Արիւնին ու մեռած մար-

Վիեննայի Լոյս լրագիրն խօսքին
 նայելով, սեպտեմբեր 30 ին (Թուրքայի
 ու Ռուսիայի մէջ տեղը՝ ուսուց ու
 Օսմանեան կայսերական զօրաց մէջ
 պատերազմ ըլլալով, երկու կողմէն շատ
 կորուստ եղեր է, և աս կուսէն ետ-
 քը ուսուցը նաւերը մտնալով Քանու-
 բի միւս կողմը քաշուեր են:

Նոյն լրագիրը լուր կուտայ նաեւ,
 թէ Օտտոման մէջ տուններուն մեծ
 մասը հիւանդանոց ըլլալու յատկա-
 ցեր են, և Օտտոման առջեւը դաշ-
 նակից զօրաց երեք պատերազմական
 նաւերը կեցած են եղեր, որոնք առանց
 քննելու նաւ թող չեն ՚ի տար եղեր
 Օտտոման նաւահանգիստը մտնալու:

Ստորին Վանուբի եղբրներէն ե-
 կած գիրքը կը ծանուցանեն, թէ
 կայսերական զօրքերը Տոպրուայի կող-
 մերը գտնուած քանի մը հազար խա-
 դանները հալածեւ են, և Ռուսիայի
 քով ուսուցը շինած կամուրջը աւ-
 րեր են:

Չիւրիւք - Սոյի բանակէն հոկտեմ-
 բեր 13 թուով հետեւեալ լուրերը կը
 գրեն մայրաքաղաքս Երանալին:

« Անցեալ ուրբաթ օրը (հոկտեմ-
 բեր 8) Սուսթաֆա փաշային սղարա-
 պետութեան հրովարտալը կարգապ-
 ուեցաւ 6000 Օսմանեան և թուրու-
 ղի զօրաց և անգլիական Ուսուց քոր-
 վէթին հրամանատարին և պաշտօնաւ
 կրթներուն ներկայութեամբ:

« Սղարապետը հոս հասնելէն ՚ի
 վեր՝ կարգէ դուրս ետանդով կ'աշխա-
 տի բանակին թշուառ վիճակին դար-
 ման տանելու: Կիսած ու բանակն աչ-
 քէ անցուցած ատենը՝ արտասքը չի
 կրցաւ բռնել, և իրաւունք ունէր.
 վասն զի բոլոր բանակը կը նմաներ ըն-
 դարձակ հիւանդանոցի մը, որուն մե-
 ջի զօրքերը ստուեր կը կարծուէին քան
 թէ մարդ, վրաններուն տակը մեռ-
 նողներուն հեծութեանց զատ ձայն
 չէր լուսեր, և ամեն օր թաղուած գի-
 ակներուն հոտէն օդը ապականեր էր:
 Ոչ ուտելիք կար և ոչ հանգիւծ: Խեղճ
 զօրքերը անթուութեան ու ցուրտէն
 միանգամայն կը տանջուէին: Ահաւա-
 սիկ իրաց վիճակը երբոր Սուսթաֆա
 փաշան եկաւ:

« Քանի մը օր բաւական եղան ի-
 րեն՝ ամեն բան տեսնելու և գէշու-
 թեանց մեծապէս մասին դարման տա-
 նելու: Երկու հազար հիւանդ զին-
 ուորական ծառայութեան բոլորովն
 անպիտան ըլլալով իրենց տեղը խրկուե-
 ցան, և ամեն միջոցները ձեռք առ-
 նուեցան, որպէս զի մնացած առողջ

միսին տեսը զինքը սարսափ մէջ ձգե-
 ր էին, տխուր տեսարաններ ու մտած-
 մանքներ զինքը շարաշար կը նեղէին:
 Այս եղանքը գաղութեան չէր նմա-
 ներ, այլ մարդու մը սարսափութիւն էր.
 Գողջուածք ոտակ չէր, այլ հոգի մը:
 Այլ նիտի պատասխանատու ըլլար այս
 ուճիրին: Չէ որ իր փախչիլը ու Ան-
 տոնին հետ երթալ չուզելը իր յանցա-
 ւորութեանը կատկած կուտային: Արնաք
 ըլլալ օր Տիւրան բռնուելով զինքն ալ
 մասնէր, ու ասանկով գլխատուելու
 դատապարտուէր: Այս մտածմունք-
 ներուն վրայ Պետրոս խեղճեցաւ, ու
 վտանգին առաջն առնելու համար միտ-
 քը դրաւ յանցաւորները մասնել,
 ուստի հետեւեալ նամակը Անտոնին
 գրեց:

« Հատ թշուառ եմ, տունդ մըտ
 նող գողերը կը ծանցնամ, ու անոնց
 « գործակից եղայ առանց մտածելու.
 « անոնցմէ մէկուն խրատովն է որ քե-
 « զի այն նամակը գրեցի, ու քու բա-
 « յակայութեանդ առթիւր այս սար»

զորքերը ամեն կերպով ազդի խնամ
ուին: Օրինակ հարգադրութի
նեքն սկսան ինչորձ դրուել, և բա
նակն ու զորքերը արգէն զինուորական
կերպարանք մը առին: »

Մենայն կայսերական նաւախում
բին ցաւովի դժբաղդութենէն ետքը
պաշտօնէն հանուած մեծ ծովակալ
Մահմուտ փաշան այս օրերս պատե
րազմական ատեանի մը մէջ դատուե
լով՝ աքսոր երթալու դատաւարուե
ցաւ:

Նմանապէս Վրբրի Օսմանեան զօ
րաց հրամանատար Միւլէյան փաշան
առանց կայսերական կառավարութեան
հրամանին իր պաշտօնէն հեռանալուն
համար, աստիճանէն ինկաւ, և այ
նուհետև տեղութեան թէ զինուորա
կան և թէ քաղաքական պաշտօններ
ու մէջ մտնալու անարժան դատուե
ցաւ:

Այս Միւլէյան փաշային ընկեր Հա
լիլ պէյ գեղապետն ալ պաշտօնէն հան
ւեցաւ:

Ննջեալ շաբթու կայսերական հը
րամանաւ:

Չեսհանէի գործարանին նախկին
անօրէն խմայիլ Պէյը Վրբարութեան
Բարձրագոյն Կտեանն անգամ անուա
նեցաւ:

Միջինիս Քեամիլ փաշան Վրբու
տաղէն կառավարիչ անուանեցաւ:

Նուսուֆ Նէմլի էֆէնդին Պարա
շի կառավարչին Վրան գործակալ ան
ուանեցաւ:

Իսկիւտարցի Օսման փաշան Վր
բրի Օսմանեան զօրաց հրամանատար
անուանեցաւ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՆԳՂԱՆ: Երեւելի պատերազ
մին մէջ մեռնող զօրաց սպիւներուն ու
որբերուն համար բացուած ազգային
ստորագրութիւնը ամենուն ուշադ
րութիւնը գրաւած է: Կողմնակի
քաղաքներուն մէջ ժողովներ կը կազ
մուին ստորագրութեան գործերը գի
րացներու համար: Ամեն տեղ զարմա
նայի փայլ մը կը տեսնուի ժողովրդե
եան փայլ, և ամեն մարդ յօժարակամ
մասնակից ըլլալու կը զիմէ, աս ստա
րագրութեան: Ենտրայի քաղաքական
ժողովը 2,000 լիւրս սթէնդին շնորհեց:
Թաղուհայն սահմանած յանձնարա
րական ժողովը արգէն 10,000 լիւրս
ժողովեց: Թաղի լիւրսներն գրասենեակ
ներուն մէջ բացուած ստորագրուե
թիւնը՝ բանի մը օրուան մէջ 7,300

» սակեւի ոճիւր գործքի գրին: Երբ
» զին գործքը բարձր կը յայտնեմ,
» մինակ զիս ձեռք մի տար:

Կամակը իր իր նախնային յանձնեց
որ շուտով անի իր սեղը սոյ: Այն
բան ինքզինքը կրնայուցած էր որ
չի կրցաւ նամակը ինքը տանիլ: Յորե
կը փողոցը երկու չէր համարձակեր,
որովհետև բարձրութեան տեքը սիր
ար սարսափ կը ձգէր, ու իրեն անանկ
կուգար, որ լսթերուն վրայ արեան
նշան պիտի տեսնէին ու ետեւէն պիտի
պոսպին « Ետեւեքը: Երեւանագործը: »

Իտլոր օրը անցաւ առանց Նիտօնէն
պատասխան մը գալու, ու իրիկուան
գէմ Պետրոս անկողնէն վար իջաւ,
գոննայանէն պատասխանին ուշանա
լուն պատճառը հասկնալու համար:
բայց ան ատենը մէկը իր գուռը զար
կաւ: Պետրոս երաւ բայցաւ ու օտա
րական մը ներս մտաւ:

— Պ. Նիտօնին կողմէն կուգամ
կար, ըսաւ օտարականը, հրաման եր
ւանք:

Լիւրայի հասաւ: Վերջէ որ արգէն 20,000
լիւրայի չափ դրամ հաւաքուեր է, որ
Օսմանեան դրամով 5,500 քաղի չափ
կրնէ: Այս դրամը որ հետ գետե
հաւաքուածներով շատ պիտի մեծնայ,
օգտակար կերպով գործածուելու հա
մար՝ պատուաւոր անձ մը կ'ը Պօլիս
պիտի գայ, և դրամին գործածութեա
նը ձեռք հաշիւը պիտի տայ ստորագ
րուողներուն:

— Երեւելի բանակին հիւանդնե
րուն ու վերաւորներուն դարմանին հա
մար պատրաստուած դեղերը կառուե
րը և ուրիշ նիւթերը՝ պէտք եղածին
ջրակը, վերակացու պաշտօնատար
ները զինուորական ատեանի մը յանձ
նուեցան որ դատուին:

— Ինտրայի քաղաքակալ Վրբր
Լիւրայի արտեսնուած զօրաց ընկերու
թեան անդամներուն հացկերպով մը ը
նելով, կերակրոյն վերը կենդանու
թեան բաժակ մը առաջարկեց հեռա
կալ ատենաբանութիւնը ընելով:

« Պարոններ:

» Այ կենդանութեան բաժա
կը՝ քառասուն տարի է ի վեր՝ մեր
ցամաքային ու ծովային զօրաց հին
ժամանակի մեծամեծ ճառագործիւն
ներուն համար երախտագրութեան
նշան մը կը համարուէր: Բայց այսօր,
որ խաղաղութիւնը մեր երջանիկ բա
ժինը չէ, այսօր, որ պատերազմին
ձայնը երկրիս ամեն կողմը հնչեց,
այսօր, որ դեպքերուն վախճանը՝ ու
նրաուսուցութեան մէջ ձգած է Վրբու
պան և բոլոր քաղաքակրթեալ ազգերը,
աս բաժակը սուանց ուշագրութեան
չիրար առաջարկուել և ոչ առանց հա
ւանութեան կամ տհաճութեան կրնայ
ընդունուիլ:

Պատերազմին քաղաքականութեանը
վրայօք շատ կարծիքներ կրնան գրա
նուիլ, բայց ասարակցս չունիմ, որ
բոլոր Վրբուցեաց ազգը այս մտքին
վրայ է, թէ մեք միշտ խաղաղու
թեան մէջ մտաւ ու զեցիք:

» Բայց ազգերը պարտաւորութիւն
ներ ունին կառավարելու, մասնաւոր
Վրբուցիք: Կարտաւորութիւններ որ
մեզնէ կը պահանջեն՝ կրէ՛ք խնդրել ա
նիլուութենէ, Եւրոպայի տերութեց
վաստիցնէ այն սահմանադրական փա
ռաւոր սրտովութիւնները որոնց վրայ
մեք կը պարծնիք, և մեր նախնիքը
ասկէց երկու հարիւր տարի առաջ
արիւնին թափեցին: Այս պարտքն է՝
տարածել մարդկային ազգին յեղբու
մէջ մեր երկու հարիւր տարիէ ի վեր
վայելած բարիքը:

Ահա ասակ գէ՞տաբարն պատերազմի
մը ձեռք զարկած ենք, պատերազմ մը՝

— Ինչ ինչու չէիւս:

— Ինչը Վրբուցի նոր եկաւ, ու
յոգնած ըլլալուն համար չի կրցաւ
մինչեւ հոս գալ, կուրք մեզ կ'սպա
սէ փարը:

Պետրոս որչափ որ Նիտօնին չի գա
լուն վրայ զարմացաւ ալ նէ, չի կրցաւ
այս հրաւերին դէմ կենալ, ուստի ըս
կրաւ օտարականին հետ վար իջնալ:
Երկուքն ալ կանքը նստան ու ձամ
բայ երան. բիշ մը ժամանակ երթալէն
ետը կանքը կայնեցաւ: Պետրոս ըն
կերպը վրայ կրթնելով վար իջաւ, բայց
զարմանքով տեսաւ որ եկած փողոցին
Նիտօնին փողոցը չէր, այլ մուծ և
գարշէլի փողոցը մը: « Ո՛ր կը տանիս
իս », հարցուց Պետրոս կանկ առնե
լով: Այս զրուցած ատենը աչքը դե
պի կառավարին դարձուց:

— Ահ... Տիւրան դուն ես » ը
սաւ քայլ մը ետ քաշուելով: Բայց
խօսքը ինչքին բերանը կիսկատար մը
նայց, ինչու որ զօրուոր ձեռքեր զինքը
բանաճնուն պէս ղիմսցի տունը քա

որուն նպատակը երկիր ստանալ կամ
տարածել չէ, և ոչ աւ մեծ ազգին
վաճառականութիւնը ընդարձակել,
այլ քաղաքակրթութեան դատը պաշտ
պանելու երաճ ենք:

» Պատերազմ կրնէ՛ք աշխարհի վը
րայ թերեւս մինչեւ այսօր չտեսնուած
ամենէն զօրաւոր ինքնակալին հետ:

» Պատերազմ կրնէ՛ք անանկ մար
դու մը հետ, որուն փառասէր խոր
հուրդները զինքը համարեն, թէ աչ
խարհս իրեն համար, միտակ իրեն հա
մար ստեղծուած է, և օրէնքներն ու
սահմանադրութիւնները մարդկային
ազգին երջանկութիւնը ապահովելու
չեն: Կողմնակի հայրենակիցներուս,
որ ինքզինքնին շխարհեն, և չխարծեն որ
փոքրիկ կամ սոս ժամանակեայ պատե
րազմի մը ձեռք զարկած ենք: Անա
րակցս ըլլանք, որ ասիկա երկար ու
գէ՞տաւոր պատերազմ մըն է, բայց մի
անգամայն պատերազմներուն ամենէն
փառասէրն է, որ ոչ միայն մեծ պար
ծանք պիտի ըլլայ Վրբուցեաց ազգին,
այլ ասակէն անանկ բարիքներ պիտի ծա
գին, որ աշխարհս մինչեւ հիմա տեսած
չէ:

» Այ հաւատամ, որ աս պատերազ
մը սահմանադրական աղաւտութեան
գորադուրը պիտի ըլլայ: Այ հաւա
տամ, որ Եւրոպա նոր կազմութիւն մը
պիտի ընդունի հարկաւ, և աշխարհս
այսուհետեւ անդալուութեամբ և ան
հոգութեամբ չպիտի տեսնէ իրաւանց
անտես ու անտեսիլ ըլլալը: Եւ ինչ
պէս որ մասնաւորները արդարութիւն
խնդրեցին ու ձեռք բերին անանկ երկ
րի մը մէջ՝ որուն անկախութիւնը աչ
խարհի խաղաղութեան ամենէն ապա
հով երաշխաւորութիւնն էր, նոյն
պէս Վրբուցի ու Վրբուցի հզօր տե
րութիւնները՝ պիտի կրնան իրենց զօ
րաւոր ազգեցութիւնը բանեցնել
մարդկային ազգին ամենամեծ բարիք
ներ վաստակելու իր քողով: Եւ աներկ
բայ եմ, որ անոնց փառասէր ձեռնար
կութիւնը անիւրեաց աղաւտութեանը
նկատմամբ անհուն յաջողութեամբ
մը պիտի սյախուի: (Օտարականութիւն):
« Ի կենդանութիւն Վրբուցի Վրբուց
ի և Տոճկատանի զօրքերուն ու նա
ւաստիկներուն »:

— Նիտօնեք 28 ին Ի վերջու
մէջ ահագին հրդեհ մը պատահելով
քանի մը բամբակի մթերանոց միտի
դարձուց: Կորուստը շատ մեծ է:

ԳԱՂԱՆ: Սոփիէ-ն լրագիրը
հոկտ. 27 թուով հրովարտակ մը կը հը
րատարակէ, որով Վ. Կաթօլէն կայսրը
զինուորական շքադրամ կը շնորհէ Ե
րեւելեան բանակին մէջ քաջութեամբ

չելով խօսեցին:
Երկրորդ օրը Նիտօն Պետրոսի տու
նը գնաց ու Պետրոսը հարցուց:
» Ահ, հրամաններէք են ան Պարոնը,
որուն մեր Պարոն Պետրոսը երեկ նա
մակ մը գրեց, ըսաւ դունապանը:
— Այ նո՛մով շուտի պատասխանեց
Նիտօն:
— Օտարմանի բան. նայէ ինչպէս
եղաւ: Երեկ նամակը ձեռքս Պ. Պետ
րոսին սենեակին վար կ'ընայի կար, Պ.
Տիւրանը դէմն եղաւ: Կայէ Պարոն,
բախ, բարեկամը զիս այս նամակով
Պարիզի միւս ծայրը կը իրիկէ: Ի՞նչ է
ատ նայիմ ըսաւ, ես ալ վրայի գիրը
ցուցուցի, ան ատեն նամակը ձեռքս
առնելով ըսաւ. տուր ես ան կողմը
կերթամ կար, կը տանիմ կուտամ:
Բայց հինա պարագա տեղը վեր մե
լէք: Պ. Պետրոս ան գիրքը տուն չե
կաւ: »

Նիտօն տրամած իր փանը ձամբան
բունեց, ու գետին քովէն դայցած մա
մանակը բազմութիւն մը տեսաւ:

երեւելի եղող շատ զօրականներու:
Ուրիշ հրովարտակ մ'ալ հսկանքներ
28 թուով կը հրատարակէ, որով Պատ
ուսը— Երեւնի զանազան աստիճաննե
րը կը շնորհուին Երեւելեան բանակին
հրամանատարներէն բազմութիւն ան
ձանց: Քանթապէս, Պօլսէ և Յօռե
զօրապետները Պատուսը— Երեւնի մեծ
սպայ անուանեցան: Թոմաս, Սոնէ և
Բալասին զօրապետները, Լալաւանտ,
Վիլիքէն և Յօռեի գեղապետները
և Պանչօ զինուորական մասնակարա
րութեան վերակացուն Պատուսը— Ե
րեւնի հրամանատար անուանեցան:
129 հոգի ալ զինուորական շքադրամ
առին:

— Նիտօնեք 31 ին Սոփիէ-ն հե
տեւեալ լուրը կուտայ:

» Կայսրը բարձրագոյն Կաթօլ
էն իշխանին Վրբուցի պատերազմին մէջ
ցուցրած արիւնքն դեղեցիկ վար
մուկը վարձատրել ուղեւով, իշխա
նութիւն տուաւ անոր զինուորական
շքադրամ կրելու: »

— Հոսմայի մէջ պահպանութիւն
ընող գաղղկական զօրաց մեկնումին հը
րաման գնաց որ Վրբուցի երթան:

ԱՆՍՏՐԻԱ: Քօլէնա հիւանդու
թիւնը Վիենայի մէջ ալ աս օրերս
երեւան ելլելով, վեց օրուան մէջ 1400
հոգի բանուեցան, որոնց 600 ը մեռան,
մնացածն ալ դեռ բժշկներու ձեռք
կը գործանուին:

— Վիենայի Օսմանեան դեսպան
Վրիֆ էֆէնդին հսկանքներ 21 ին մեծ
հացկերպով մը ըրաւ ի պատիւ Սու
տափայի կառակալ Ալբրա իշխանին, որ
ձեռ օրերս Եաշ պիտի երթայ:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ: Պալիէնայի Թերեզիա
Թագուհին Յունաստանի Օթոն Թա
գաւորին մայրը՝ հսկանքներ 13/26
քօլէնայէն մեռաւ:

ԻՏԱԼԻԱ: Քօլէնան Կաթօլի, Սաբ
տեանիայի, Միլանի, Վենետիկի, Թոս
քանայի, Լիվորնայի, Հոսանի և ուրիշ
շատ քաղաքներու մէջ հազարաւոր զե
հեր ընկէն ետեւ, վերջին եկած լու
րերով կ'իմանանք, որ օր ըստ օրէ նուա
ղելու վրայ է Իտալիայի մէջ, և վերո
շիշեալ քաղաքներուն շատին մէջ բո
լորովին գաղաւթած է:

ՌՈՒՍԻԱ: Գերմանական լրագիրները
միտքերուն կը ծանուցանեն, թէ Նիկի
դայս կայսրը Վարչախա պիտի գայ
և աս ճանապարհորդութիւնը Վտո
րից դէմ թշնամութեան ցոյց մը կը

Հետաքրքրութեամբ մտնեցաւ ու
հարցուց թէ ինչ է բազմութեան
պատճառը:

— Նաւախար մը պատասխանեց « Ինչ
գուցած մարմին մըն է, դետեն հանե
ցինք հինա: »

— Այս խօսքին վրայ բազմութեան
մէջէն ձայն մը լուսեցաւ:

— Հա... կը ծանոնեմ ես այս մար
դը, ծայրերուն գլուխն եր, ու մեր
տանը քով կը բնակէր: Հօրեղբայրը
շատ աշխատեցաւ որ զինքը մարդ ը
նէ, բայց բոլոր անոր աշխատութիւնը
պարագա հանելով ինքզինքը արիւնքու
թեան տուաւ: Այս, այս, և չէ՛մ սը
խալը ան է, թէ որ անունն ալ կու
ղէք իմանալ նէ Պարոն Պետրոս էր:

Թարգմանեաց Գ. Վրբուցիական
Իտալի կիսօրեկան:

